

כנה את מכללת מקומו, שממילא תצא כקרום לפנסיה.

לחישות וחומר-נפץ

מישרד מבקר ההסתדרות, השוכן בכניין אברהם לוינסון שברחוב בארי בתל-אביב, הגיע לכותרות. אבל אין ספק שמשוהו שם לא זו.

בראשו עומד שלמה שטנגר, בן ה-73. בתצלומיו המתפרסמים הוא נראה צעיר בהרבה, וזאת פשוט מפני שמוזה עשר שנים לא צולם מחדש. הוא חבר קיבוץ מעייני-צבי, הסמוך לזיכרון-יעקב, ולמעשה הוא נמנה על מייסדיו.

שטנגר נולד באוסטריה, ולפני עלייתו תרצה סיים סמינר לרבנים בגרמניה. מגיל צעיר יחסית הוא נכנס לעולם העסקנות הפוליטית בארץ, ושימש בעבר כמנכ"ל המשביר לתעשייה.

מזה שנים הוא משמש מבקר ההסתדרות, מאז "התפטרותו" של המבקר הקודם, יוסף אביר. אלוף (מיל') אביר עזב את התפקיד זמן קצר אחרי שיעקב לוינסון הצליח להוציא מתחום פיקוחם של מוסדות הביקורת

מדוע מה שהוא לוחש בחרי-חררים ולאזניים ספורות אינו מגיע אף פעם לידי ביטוי בדוחותיו של המבקר הקשיש.

מי שלא רותה נחת משיטותיו של וולטמן היתה מזכירתו, דליה אבניאון, גרושתו של איש-הביטוח איתן אבניאון, בעבר מנכ"ל הסנה והיום איש חברת הביטוח החדשה אושיות יורשתה של עממית. אבניאון לא שתקה, ועד לפרישתה ממישרד מבקר ההסתדרות נהגה לרווח לכל גורם אפשרי מה נעשה במישרד הרגיש.

לפני זמן קצר פנה קיסר בסודי סודות ליושב-ראש סיעת הליכוד בהסתדרות, יעקב שמאי, ובקש ממנו שיצטרף מישפטן המאופוזיציה לוועדה לבחינת מוסדות הביקורת בהסתדרות. שמאי, מועמד מס' 42 ברשימת הליכוד לכנסת, הוא עסקן פועלים ותיק ואהוד על בוחרי הליכוד בהסתדרות. הוא צמח משורותיהם ומשמש כנציגו המבוקר בהסתדרות של סגן ראש-הממשלה, רויד לוי. שמאי, בן מושב גבעתי-עדה שליר חזרה, הופתע מפניית קיסר, משום שבדרך-כלל מהרם הרוב בוועד-הפועל את האופוזיציה. בזמן ששמאי היה צריך להחליט על

המועמד שלו לוועדה, נמצא סגנו ויריבו, עורך-הדין זבולון שלישי, כח"ל. שמאי ניצל היעדרות זו כדי להציע מועמד. שהיה מבחינתו אידיאלי: גם מתאים לתפקיד וגם אינו מסכן את מעמדו שלו. המועמד היה הפרקליט הצעיר חיים שטנגר (30), חבר תנועת החרות.

הדימיון בשמות-המישפחה אינו מיקרי, הפרקליט הצעיר הוא אחיינו של המבקר. אביו של חיים שטנגר נמנה בשעתו עם מקימי קיבוץ מעייני צבי. שטנגר הצעיר סיגל לעצמו אורח-חיים דתי מגיל צעיר ביותר, ואף סיים לימודים בישיבה התיכונית נחלים של בני-עקיבא. כבר אז הוא החליט להפנות עורף למסורת הסוציאליסטית של מישפחתו.

חיים שטנגר כבר התפרסם כשהיה יושב-ראש ועדת-ביקורת לכריקת אי-סדרים בנושא בחירת חברי סניף צפון תל-אביב של תנועת החרות (העולם)

מועמד חיים שטנגר
כיפה מימין

ההסתדרותיים את בנק הפועלים של חברת העובדים.

שטנגר היה ידיד אישי של לוינסון. הוא נחשב כמבקר נוח. שלא חשף בשנות עבודתו בתפקיד הרגיש שעורריות של ממש, למרות ההיקף הנרחב של תחום-פעילותו. אולי מסיבה זו, גם אחרי שעבר את גילי הפרישה המקובל אצל נושאי תפקידים בהסתדרות, הוארכה כהונתו שוב ושוב. המבקר נוהג במכונית אאוטי 80 של ההסתדרות, וכאשר הוא שוהה בגושדן הוא מתגורר בדירה ברמת-גן. האיש החוק במישרד-המבקר הוא מנכ"ל המישרד, אליעזר וולטמן, שנכנס לשם בתחילת שנות ה-60, ומאז התבצר שם בכוח רב.

למערכות העיתונאים מגיע לאיחאת מידע אנונימי על אורח-חיינו ומעשיו של וולטמן, שאינם עולים בקנה-האחד עם אורח-חיים סוציאליסטי. וולטמן אחוז במישרדו ביד רמה. מספרים עליו, שהוא נוהג להסתובב במיסדרונות הוועד הפועל וללחוש כי יש בידי חומר-נפץ נגד חברה מבוקרת זו או אחרת של חברת העובדים. השאלה ששואלים אותו תמיד היא,

מבוקר שלמה שטנגר
קיבוצניק משמאל

הזה (24.3.82). הוא התגלה אז כאיש חסר-פניות.

שמאי, שידע על עברו התנועתי של שטנגר, המישפטן המצליח, החליט שהוא יהיה האיש, אך כאשר שמע קיסר את שמו של המועמד, הוא הוריע מייד על התנגדותו. קיסר, שאינו נוהג להשיב מייד בשלילה להצעות המובן אות לפניו, חרג הפעם ממנהגו. מדוע לא הסכים קיסר לקבל

מזכ"ל קיסר
בלי שיניים

לוועדה חברי-צא-דופן, משורר לעת-מצוא, שיכול לעשות רבות לתיקון הדרוש בשני מוסדות הביקורת המבוקר רים? קיסר הסביר לשמאי, כי לא מקובל ולא רצוי שבן-מישפחה אחד יבקר את

לוועדה חברי-צא-דופן, משורר לעת-מצוא, שיכול לעשות רבות לתיקון הדרוש בשני מוסדות הביקורת המבוקר רים? קיסר הסביר לשמאי, כי לא מקובל ולא רצוי שבן-מישפחה אחד יבקר את

לוינסון, ובבוקר ההתאכרות הוריע לעיתונאים שצבאו על ביתו של המתאבר, כי עלי-פי החומר שהוא לפניו היה לוינסון חף מכל אשמה.

צבי נתנזון — נציג מפ"ם בוועדה.

עורך קלמרו — היועץ המישפטי של ההסתדרות, ותיק ומוכשר ביותר. הוא בורק עתה את הסתעפות פרשת בכר.

שימעון שיטריט — פרו פסור למישפטים, מרצה למישפט מנהלי באוניברסיטה העברית בירושלם, לים, פעיל במפלגת העבודה, מועמד מס' 56 ברשימת המערך לכנסת.

ועדה מסורבלת זו, שבה אין כל נציג לאופוזיציה, צריכה לרוץ בנושאים הבאים:

אלף: בשינויים המתחייבים בחוקת מבקר ההסתדרות וועדת הביקורת המרכזית;

בית: בשינויים אירגוניים ונוהליים במוסדות הביקורת, במגמה לשפר ולייעל את המערכת, לחזק את הליכי הביקורת על המוסדות המישפטיים והאירגוניים ולחלק באופן ברור את הגבול בין פעולותיהם של ועדת הביקורת המרכזית ומבקר-ההסתדרות; גימל: לשקול הקמת נציבות קבילות הציבור בהסתדרות.

מאחורי הקלעים אומרים, שוועדה כזו צריכה למעשה למנוע אפשרות צמיחתו של לוינסון שני.

קיסר הוא מומחה לענייני ההסתדרות, הוא מכיר את כל מיסדרונות הוועד-הפועל וחברת-העובדים. אילו הוא רוצה לשנות את מיכנה מישרדי המבקר וועדת הביקורת המרכזית, הוא לא היה זקוק לוועדה, בוודאי לא של תישעה איש אינם מכינים מאמה בנושאי הסתדרות. בכניין הוועד הפועל נזכרים בוועדה שהקים בזמנו מזכ"ל הסתדרות לשעבר, יצחק בן-ארהון, ושעסקה בבחינת מיכנה ותיקוד הוועד-הפועל, מסקנותיה לא הוגשמו מעולם, מפני שאילו רצה מישוה להגשים אותן היה עליו להרוס את הבניין שברחוב ארלוזורוב ולהקימו מחדש.

ועדת-אלמוזלינו, שתקיים את ישיבתה הראשונה בתחילת ספטמבר, אמורה לטפל בשאלות מעשיות ועקרוניות גם יחד. ההסתדרות היא גוף ענק, ומישרד מבקר חזק ובעל שיניים הוא חיוני לה. על אחת כמה וכמה שגופים אלה אינם כפופים לבג"ץ, אלא במקרים חריגים של עוול הוועק לשמיים. בגלל פגיעה בכללי הצדק הטיביעי.

כבר עתה ברור שהוועדה, האמורה לטפל בנושא כה חשוב, לא תוכל לזוז כלל. מדוע אם כן הקים אותה קיסר? נראה שהוא באמת ובתמים רצה לבקר את המבקר, אבל במחשבה שניה הוא חושש מרעידת-אדמה. לכן הוקמה ועדה לא פונקציונלית, ולכן נמנע מאיש ליכוד עיקבי ורציני לכהן בה.

זאת הפקדות!

כדי שלא יחולל מהומות, בסופו של דבר מניחים בהסתדרות, שהוועדה תספק את עלה-התאנה המוסרי של המזכ"ל החדש, אך תמות מות-נישקה אחרי שימונו מחליפם של שטנגר ואיש-שלום.

בסוד העניין הוכנס דויד לוי. שמאי נחוש ברעתו ששטנגר יכנס לוועדה זו. הן לוי והן שמאי זועמים על כך כי קיסר מנסה להכתוב להם מי מאנשיהם יכהן בוועדה. מסיבה זו לא מסר עד היום שמאי את שמו של נציגו המומלץ. בהסתדרות חוששים שוועדת אלמוזלינו, שאליה יצורף איש-הליכוד, לא תהיה דומה כלל וכלל לוועדה בהרכבה הנוכחי, שהוא על סף שחרת אנשיה-מערך. **בניציון ציטרין**

לפנים משרת-הדין.

ישראל זבדי — מרכז הוועד, הוא עורך-דין עובר הוועד הפועל.

ניסים אליעד — עורך-דין, חבר המפלגה הליברלית העצמאית, ח"כ ל"ע בכנסת השמינית.

מרדכי ביבי — עורך דין, ח"כ לשעבר בעבודה.

עידית וייסמן — מישפטנית מייצגת בוועדה את נעמת.

דויד ליבאי — פרופסור למישפטים, עורך-דין ועתה גם ח"כ טרי מטעם העבודה, הוא גם משמש כנשיא לישכת עורכי-הדין, ובעבר היה יושב-ראש ועדת-החוקה של מפלגת העבודה. ליבאי היה פרקליטו של

קרובו, גם אם תהום אידיאולוגית מפרידה ביניהם.

לוינסון שני

אשר התפרסמה לבסוף רשימת חברי-הוועדה, שבה לא נכלל איש מאנשי הליכוד. התברר שגורלה של הוועדה החדשה נדון לקיפאון עוד בטרם ישנה בישיבה ראשונה.

מי הם חברי הוועדה?
נתן אלמוזלינו — גזובר ההסתדרות ויושב-ראש הוועדה, אל-מולנינו, בעלה של ח"כת העבודה